

'קנה' טבעי בקרבי הבהמה; בין בית הכוויות להמסס – כשרה, (שכן יש להיות הביר); בין בית הכוויות לכרס – טרפה, (משום יתר' וכאי לו ניטל חלק אחד מן המעיים).

ג. בהמה חוליה – מותרת. (וראה לעיל לו – בדין המוכננת). שאכלה סם המוות – אם הוא סם מסוכן לאדם – אסורה משום סכנה, אך איןנה טרפה. ואם אינו מסוכן לאדם אלא לבהמה – מותרת.

דף גט

צט. א. מהם סימני הבהמות הטהורות?

ב. מהם סימני חייה (ליידע שאיננה בהמה, כדי להתיר את חלבה)?

א. בהמה שמעלת גרה ומפרסת פרסה (– שפרסתה סדוקה, וגם שטועה – ככלומר חלואה בצרפתים) – טהורה. כל בהמה שאין לה שינויים למועלה – בידוע שהיא מעלה גרה ומפרסת פרסה, מלבד הגמל שבעזרתו אין לו ניבים – שתי שינויים עליינות. ל"א: בלבבות צעין שניים), והוא איןנו מפריס פרסה.

כל בהמה המפרסת פרסה (ושושאעת שסע) – טהורה, מלבד החזיר (שאינו מעלה גרה).

כל בהמה מעלה גרה – טהורה, מלבד הגמל השפן והארנבת (והשטועה) האמורים בתורה (שאיןם מפריסי פרסה).

כל בהמה שבשרה שמתחת לעצם האליה, נקרו עשתי וערב – בידוע שהיא טהורה, מלבד הערד. ואם לאו (שנקרע ערב בלבד או עשתי בלבד. וערש"י בידוע שהיא טמאה).

ב. סימני החיים להתיר חלבנה נקבעים לפי צורת הקרנים והטלפים. (לפירוש אחד בתוס' די לזרות עפ"י הקרנים או הטלפים. וטלפי החיים שונים משל בהמה, שכן ארוכות וחדות, ואילו של בהמה רחבות. ולפירוש הריב"ם וכ"כ הר"ז), סימני הקרנים נודיעים לדוד שהוא חי ולא בהמה, וסימני הטלפים, שהן פרסות סדוקות – לדוד שאיננה טמאה, שאין דבר טמא שיש לו טלפים אלא חזר, וחזר אין לו קרנים).

סימני הקרנים הם: קרנות מפוצלות (רש"י פרש כמשמעו, שהן מסועפות. ור"ת פרש שהן כפופות בראשן). או לחלופי, כאשר איןן מפוצלות – אם הן כרכוכות (= עגולות / עשויות שכבות שכבות) ותודורות (= חדות בקצוות / עגולות) וחרוקות (= מלאות פגימות וחריצים), וחריציהם תוכופים ומובלעים זה בזו – חלבן מותר. ואם חסר אחד משלשה אלו – אפשר שהיא בהמה. (השור, קרנוטוי איןן חרוקות. העז – איןן כרכוכות ואיןן חרוקות. ויש עז כרכוכו, שלדעה אחת הוא מן בהמה ולא חייה, וקרנוטוי חרוקות וחרוקות אך איןן כרכוכות. ויש גם מין נוספת שקרנוטוי כרכוכות וחרוקות ואיןן חרוקות (תוס'), ולכן צריך שלשותם. אך לדעת המתירים עז כרכוכו ורב שמואל ברדר"א. וכן שלחו מא"י, אין צורך בסימן 'כרוכות').

יש מין החיים טהורה בעלת קרן אחת, ורקש' שמה.

דף ס

ק. האם חייבים על הרכבת שני מיני דשאים שונים וזה עם זה?

נסתפקו בಗמרא אם חייבים משום כלאים בהרכבת שני מיני דשאים, בדומה לאילנות, אם לאו. (מצד אחד נאמר בהם למיינו ביציאתם, מאידך לא נאמר בן בציום, כבאילנות). וعلاה ב'תיקו'.